

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Kaopat Puluh — Nomer Opat Welas

Cilaka anu Kadua — Bagian Kahiji

Jeff Pippenger

2026-06-05

Dina artikel saméméhna, urang nyaluyukeun ciri-ciri nubuat tina tarompét kalima, anu mangrupa cilaka kahiji, jeung hukum Minggu anu baris geura datang. Ku mertimbangkeun tarompét kalima minangka anu kahiji tina tilu tarompét panungtung dumasar kana pamadegan yén anu kahiji ngagambarkeun anu panungtung, éta nyaluyukeun peran nubuat Islam tina cilaka kahiji jeung lini dina Wahyu sabelas. Kuring nampi hiji surelek ti saurang sobat sapoé sanggeus urang ngabahas ieu artikel dina pasamoan Sabat, sarta sobat kuring ogé keur nyobaan nyaluyukeun tarompét kagenep, anu mangrupa cilaka kadua, jeung hukum Minggu anu baris geura datang. Ieu mangrupa pamadegan anu sah, sabab tilu tarompét panungtung téh tilu cilaka.

Tuluy kuring neuteup, sarta ngadéngé hiji malaikat ngapung di tengah langit, bari ngucap ku sora tarik, Cilaka, cilaka, cilaka, ka nu nyicingan bumi ku sabab sora-sora tarompét séjén ti tilu malaikat, anu can kénéh niup! Wahyu 8:13.

Tiluan tarompét nu pamungkas téh mangrupikeun lambang anu béda dina jero tujuh tarompét, sakumaha tiluan garéja nu pamungkas béda ti opat garéja nu kahiji, jeung tiluan segel nu pamungkas béda dina jero tujuh segel. Kabeneran nubuat ieu geus mindeng dipedar salila mangtaun-taun. Sagedengeun ti nganggap caang anu timbul tina nitenan cilaka nu kahiji jeung nu katilu minangka lambang alfa jeung omega, urang ogé kudu nimbangkeun tilu cilaka éta minangka panerapan rangkep tilu tina nubuat.

Palarapan tilu rupa tina nubuat netelakeun yén sakabéh ciri-ciri nubuat tina balahi kahiji jeung balahi kadua bakal aya dina balahi katilu. Balahi kahiji nya éta Islam ti Arabia, sarta balahi kadua nya éta Islam ti Turki. Balahi kahiji ditetepkeun pikeun “nyiksa,” sarta balahi kadua pikeun “maehan” sapertilu bagian manusa.

Siksaan Cilaka Nu Kahiji

Jeung ka maranéhna dipaparin yén maranéhna ulah maéhan jalma-jalma éta, tapi supaya jalma-jalma éta disiksa salila lima bulan; jeung siksaan maranéhna téh kawas siksaan kalajengking, lamun éta nyeureud ka hiji jalma. ... Jeung maranéhna miboga buntut kawas kalajengking, sarta dina buntutna aya peurah; jeung kakawasaan maranéhna téh pikeun nyilakakeun manusa salila lima bulan. Wahyu 9:5, 10.

Pupusna Balai Kadua Hiji Bancana

Jeung opat malaikat téa dileupaskeun, anu geus disadiakeun pikeun sajam, sapoé, sabulan, jeung sataun, pikeun maéhan sapertilu umat manusa. ... Ku tilu ieu sapertilu umat manusa

dipaéhan, ku seuneu, ku haseup, jeung ku walirang, anu kaluar tina sungut maranéhna. Wahyu 9:15, 18.

Dua pertiga manusa anu teu dipaéhan téh henteu tobat.

Jeung jalma-jalma séjén anu henteu tiwas ku ieu pageblug, tetep henteu tobat tina padamelan leungeun maranéhna, nepi ka maranéhna henteu nyembah ka roh-roh jahat, jeung brahala-brahala tina emas, jeung pérak, jeung tambaga, jeung batu, jeung kai, anu teu bisa ningali, teu bisa ngadéngé, jeung teu bisa leumpang; maranéhna ogé henteu tobat tina rajapati-rajapati maranéhna, atawa tina sihir maranéhna, atawa tina cabul maranéhna, atawa tina maling maranéhna. Wahyu 9:20, 21.

Tujuh tarompet ngalambangkeun tujuh tulahe panungtung, sarta dina ayat dua puluh tarompet-tarompet éta disebut tulahe. Amérika Sarikat mangrupa sapertilu tina pasatuan tilu rupa, nyaéta naga, sato galak, jeung nabi palsu, sarta éta dipaéhan minangka karajaan kagenep dina hukum Minggu. Maotna éta kajadian ku sabab ibadah palsu, anu dilambangkeun ku “padamelan leungeun maranéhna,” “nyembah” ka “sétan-sétan jeung brahala-brahala tina emas, jeung pérak, jeung tambaga, jeung batu, jeung kai,” ku “rajapati,” “sihir,” “cabul,” jeung “maling.”

Ibadah palsu, anu dilambangkeun ku ibadah poé Minggu, nyaéta “sabab” anu kudu dipikanyaho dosana jeung dipertobatkeun, tapi maranéhna henteu tobat; ku sabab éta, “akibatna” nyaéta panyiksaan jeung pati anu dibawa ku balalang Islam. Sanajan sapertilu umat manusa, nyaéta Amérika Sarikat, dipaéhan dina hukum poé Minggu, dua pertiga séjénna henteu tobat.

Cilaka jeung Malaikat

Cilaka kahiji jeung kadua sajarah jeung malaikat kahiji jeung kadua dina sajarah Millerite, sarta sajarah éta diulang nepi ka unggal rinci pisan dina sajarah saratus opat puluh opat rébu. Sajarah saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta sajarah malaikat katilu sarta sajarah jeung cilaka katilu. Sakumaha tanda-tanda jalan dina sajarah Millerite diulang dina sajarah saratus opat puluh opat rébu, kitu deui, tanda-tanda jalan tina cilaka kahiji jeung kadua bakal diulang dina sajarah malaikat katilu.

“Warta nu kahiji jeung kadua dipasihkeun dina taun 1843 jeung 1844, sarta ayeuna urang aya dina kaayaan ngabewarakeun warta nu katilu; tapi katilu-tiuluna éta warta masih kénéh kudu dibewarakeun. Ayeuna sarua pentingna jeung saméméhna yén éta kudu diulang deui ka jalma-jalma anu keur neangan bebeneran. Ku kalam jeung ku sora urang kudu ngagelarkeun éta pangbawaraan, némbongkeun runtuyanana, sarta panerapan nubuat-nubuat anu mawa urang ka warta malaikat nu katilu. Teu bisa aya nu katilu lamun teu aya nu kahiji jeung nu kadua. Ieu warta-warta kudu urang pasihkeun ka dunya ngaliwatan tulisan-tulisan nu diterbitkeun, dina khotbah-khotbah, bari némbongkeun dina runtuyan sajarah kenabian perkara-perkara anu geus kajadian jeung anu bakal kajadian.” Selected Messages, buku 2, 104.

Pagawéan urang minangka murid-murid nubuat nyaéta ngahijikeun amanat malaikat kahiji jeung kadua kana amanat malaikat katilu. Tanpa dua amanat anu kahiji, moal aya amanat katilu, sabab “teu tiasa aya anu katilu tanpa anu kahiji jeung kadua.” Ieu leres dina harti ‘runtuyan,’ sabab lamun

euweuh anu kahiji jeung kadua, mangka anu katilu sabenerna jadi anu kahiji. Ieu ogé leres dina harti ‘eusi,’ sabab ciri-ciri nubuat tina anu kahiji jeung kadua nangtukeun ciri-ciri anu katilu. Sacara matematis, moal aya anu katilu tanpa anu kahiji jeung kadua, jeung sacara nubuat moal aya tanda-tanda jalan dina malaikat katilu lamun tanda-tanda jalan tina anu kahiji jeung kadua ditinggalkeun.

“Allah parantos maparin pesen-pesen Wahyu 14 tempatna dina runtuyan nubuat, sarta padamelanana moal eureun nepi ka panutupan sajarah dunya ieu. Pesen malaikat kahiji jeung kadua masih mangrupa bebeneran pikeun mangsa ieu, sarta kudu lumangsung sajarah jeung ieu nu nuturkeun. Malaikat katilu ngembarkeun pangélingna ku sora tarik. ‘Sanggeus ieu sakabéhna,’ ceuk Yohanes, ‘kami ningali malaikat séjén turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu gedé, sarta bumi jadi caang ku kamulyaanana.’ Dina ieu panerangan, cahaya tina sakabéh tilu pesen éta ngahiji.” The 1888 Materials, 803, 804.

Pagawean urang nya éta némbongkeun “dina runtuyan sajarah nubuat perkara-perkara anu geus kajadian” dina gerakan kaum Miller, “jeung perkara-perkara anu bakal kajadian” dina gerakan saratus opat puluh opat rébu.

“PANGERAN téh rek ngahukum dunya ku lantaran kajahatanana. Anjeunna ogé rek ngahukum badan-badan agama ku lantaran maranéhna nolak kana cahaya jeung bebeneran anu geus dipaparinkeun ka maranéhna. Amanat anu agung, anu ngahijikeun amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, kudu dipasihkeun ka dunya. Ieu nu kudu jadi beban pagawean urang.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 7, 950.

Ngagabungkeun amanat malaikat kahiji jeung kadua itulah anu nyaangan bumi nalika malaikat dina Wahyu dalapan belas turun. Anjeunna nyatakeun, “‘Sanggeus ieu,’ ceuk Yohanes, ‘kuring ningali malaikat séjén turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu gedé, sarta bumi disinarkeun ku kamulyaan-Na.’ Dina panerangan ieu, cahaya tina katilu amanat éta dihiijikeun.” “Panerangan” anu patalina jeung “bumi” anu “disinarkeun” dilaksanakeun nalika “cahaya tina katilu amanat éta dihiijikeun.” Pagawéan ngahijikeun baris kana baris, éta tilu amanat, ku mawa sajarah Millerite kana sajarah jeung sajarah saratus opat puluh opat rébu, ogé kudu dilaksanakeun jeung tilu cilaka éta.

Ragragna Babul, sakumaha diproklamasikeun ku malaikat kadua, teu bisa dipisahkeun tina amanat malaikat kahiji. Amanat malaikat kahiji nangtukeun Kadatangan Kadua Kristus dina taun 1843, jeung nalika amanat éta gagal, pangaruh tina amanat éta nimbulkeun ragragna garéja-garéja Protestan. Pangaruh éta nyaéta malaikat kadua, sedengkeun sababna nyaéta kagagalan malaikat kahiji. Lamun teu aya malaikat kahiji, moal aya ragragna Babul sakumaha diproklamasikeun ku malaikat kadua. Unsur anu ngabeungkeut sabab jeung pangaruh éta babarengan nyaéta “waktu.” “Waktu” éta (1843) gagal kajadian, jeung kagagalan éta ngahasilkeun “pangaruh.” “Sabab” éta nyaéta kasalahan dina ngaidentifikasi yén tilu nubuat anu ku Miller disimpulkeun sacara teu leres bakal mungkas kira-kira dina taun 1843. Tilu nubuat éta, nyaéta 1335, 2300, jeung 2520 taun, ku Miller dipercaya bakal réngsé ku datangna Kristus dina mega-méga dina taun 1843. Nalika nubuat-nubuat waktu anu ku Miller dipikaharti sacara teu leres éta gagal, hal éta nyadiakeun alesan pikeun kaum Protestan nolak amanat malaikat kahiji, tuluy malaikat kadua sumping. Malaikat

kahiji mangrupikeun “sabab,” jeung malaikat kadua mangrupikeun “pangaruh.”

Pesen malaikat kahiji jeung kadua teu bisa dipisahkeun, sabab duanana patali sacara nubuat ku waktu nubuat. Sangsara kahiji jeung kadua ogé patali sacara nubuat ku “waktu.” Nubuat waktu ngeunaan sangsara kahiji, anu nandakeun saratus lima puluh taun panyiksa, réngsé pas dina titik anu sarua jeung awal nubuat waktu ngeunaan tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé tina sangsara kadua anu maéhan. Nubuat waktu ngahubungkeun sangsara kahiji jeung kadua, kitu deui pesen malaikat kahiji jeung kadua.

Laksanana nubuat-nubuat waktu ngeunaan bala kahiji jeung bala kadua maparin kakuatan ka amanat malaikat kahiji sarta nurunkeun malaikat tina Wahyu sapuluh pikeun nyaangan dunya ku kamulyaanana. Ngeunaan malaikat kahiji, Sister White nyatet yén anjeunna “dibéjaan yén pancénna téh pikeun nyaangan bumi ku kamulyaanana sarta ngingetkeun manusa ngeunaan murka Allah anu bakal datang.” Éta téh pancén anu sarua pisan jeung malaikat katilu dina Wahyu dalapan welas.

“Malaikat anu ngahiji dina ngumumkeun amanat malaikat katilu baris nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaan-Na. Di dieu dinubuatkeun hiji pagawean anu jangkauanna saalam dunya sarta kakawasaanana luar biasa. Gerakan Advent taun 1840–44 téh mangrupa hiji pancaran mulya tina kakawasaan Allah; amanat malaikat kahiji dibawa ka unggal pos misi di sakuliah dunya, sarta di sawatara nagara mucunghul minat agama anu panggedéna anu kungsi kasaksian di mana waé tanah saprak Reformasi abad ka genep belas; tapi sakabéh ieu baris kaliwatan ku gerakan anu agung dina kaayaan peringatan panungtungan ti malaikat katilu.”

“Pagawéan éta bakal sarupa jeung anu kajadian dina Poé Pentakosta. Sakumaha ‘hujan ti heula’ dipaparin, dina pancuran Roh Suci dina bubukana Injil, pikeun ngabalukarkeun binih anu mulya tumuwuh mekar, kitu deui ‘hujan pangpandeurina’ bakal dipaparin dina panutupna pikeun ngamatangkeun panén. ‘Mangka urang bakal nyaho, lamun urang teras ngudag supaya nyaho ka PANGERAN: medalna Anjeunna geus disadiakeun saperti isuk; sarta Anjeunna bakal sumping ka urang saperti hujan, saperti hujan pangpandeurina jeung hujan ti heula ka bumi.’ Hosea 6:3. ‘Maranéh kudu bungah, he barudak Sion, sarta girang dina PANGERAN Allah maranéh: sabab Anjeunna geus maparin ka maranéh hujan ti heula kalayan ukuran anu pantes, sarta Anjeunna bakal nurunkeun pikeun maranéh hujan, nya éta hujan ti heula, jeung hujan pangpandeurina.’ Joel 2:23. ‘Dina poé-poé panungtungan, saur Allah, Kami bakal ngucurkeun tina Roh Kami ka sakabéh daging.’ ‘Jeung bakal kajadian, yén saha waé anu nyalukan ngaran Gusti bakal disalametkeun.’ Rasul 2:17, 21.”

“Pagawean agung Injil moal dipungkas ku manifestasi kakawasaan Allah anu leuwih saeutik tibatan anu nandaan bubukana. Nubuat-nubuat anu geus kacumponan dina panyurahan hujan mimiti dina bubukana Injil, bakal deui kacumponan dina hujan panungtungan nalika panutupna. Ieu téh ‘mangsa pangsegerana’ anu ku rasul Petrus dipiharep nalika manéhna ngandika: ‘Ku sabab kitu, maraneh kudu tobat jeung dibalikeun, supaya dosa-dosa maraneh dipupus, nalika datang mangsa pangsegerana ti payuneun Gusti; sarta Mantenna bakal ngutus Isa.’ Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Kacumponan tina nubuat waktu ngeunaan cilaka kahiji jeung kadua nganteurkeun malaikat turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaanana dina taun 1840, ku kituna ngawasa pesen malaikat kahiji; sarta kacumponan tina cilaka katilu nganteurkeun malaikat turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaanana dina 9/11, ku kituna ngawasa pesen malaikat katilu. Nyaanganna bumi dilaksanakeun ku ngahijina dua gerakan dina hiji panerapan anu saajar—garis demi garis. Pesen tina tilu cilaka téh anu ngawasa pesen tina tilu malaikat. Eta téh dirajut babarengan minangka dua garis; hiji internal jeung nu séjén eksternal. Tilu malaikat ngawakilan pagawean umat Allah, sarta pagawean maranéhna dikuatkeun ku kacumponan tina tilu cilaka. Nu eksternal téh Islam jeung pagawean kenabianna, sedengkeun nu internal téh Kristus di jero umat-Na—pangharepan kamulyaan. Ku sabab ieu, Yuda dikaitkeun ka kalde dina nubuat Yakub ngeunaan perlambangan dua belas anakna dina poé-poé panungtungan.

Geus Yakub nyaur ka anak-anakna, sarta ngandika, “Kumpul maraneh, supaya ku Kami dibéjakeun ka maraneh naon anu bakal tumiba ka maraneh dina poé-poé panungtungan. Kumpul maraneh, sarta dengekeun, hé anak-anak Yakub; enya, perhatikeun Israél, bapa maraneh. ... Yuda, maneh téh anu bakal dipuji ku dulur-dulur maneh: leungeun maneh bakal nyekel beuheung musuh-musuh maneh; anak-anak bapa maneh bakal sujud di hareupeun maneh. Yuda téh anak singa: tina buruan, hé anak Kami, maneh geus naék; anjeunna ngabengkok, ngaringkuk kawas singa, jeung kawas singa kolot; saha anu wani ngahudangkeun anjeunna? Tongkat karajaan moal undur ti Yuda, kitu deui nu maparin hukum ti antara sukuna, nepi ka Syilo sumping; jeung ka anjeunna umat-umat bakal ngariung. Anjeunna ngabeungkeut anak kalde na kana tangkal anggur, jeung anak kalde bikangna kana tangkal anggur pilihan; anjeunna ngumbah pakéanana ku anggur, jeung jubahna ku getih buah anggur: Panonna bakal beureum ku anggur, jeung huntuna bodas ku susu.” Kajadian 49:1, 2, 8–12.

Kristus téh Singa ti kaom Yuda, anu ngumbah papakéan-Na ku getih, sarta anu “tangkal anggur pilihan,” anu ku cara nubuat ditalian ka “anak kalde.” Amanat lahiriah tina tilu cilaka téh kabeungkeut kana amanat batiniah tina tilu malaikat. Malaikat kahiji jeung kadua saajar jeung malaikat katilu, sarta cilaka kahiji jeung kadua kudu saajar jeung cilaka katilu.

Konci

Pertempuran Niniwe téh “konci” anu mawa poékna Islam kana dunya nalika tatu paéhna Katolik Roma dipulihkeun dina hukum Minggu nu moal lila deui datang, anu mangrupa lini tina Wahyu sabelas, tempat musibat katilu datang ngadadak. Éta datang dina “jam” lini éta.

Jeung dina jam éta kénéh aya lini anu gedé, sarta sapertilu tina kota éta runtuh, jeung dina eta lini paéh jalma tujuh rébu: ari nu kari kabéh kacida sieuneunana, tuluy muji kaagungan Allah sawarga. Cilaka anu kadua geus kaliwat; jeung, behold, cilaka anu katilu datang gancang. Wahyu 11:13, 14.

Hukum Minggu ngamimitian mangsa pangujian gambar sato galak pikeun dunya, sarta peperangan Niniwe mangrupikeun konci anu nangtukeun pangngolehkeun karajaan kagenep, nalika sundal Tirus diinget deui nalika manéhna mimiti ngalagukeun lagu-laguna dina minuhan Yesaya dua puluh tilu. Ujian gambar sato galak téh mangrupa ujian anu ku éta nasib langgeng hiji jalma

dipastikeun, sarta éta dipastikeun saméméh mangsa kasempetan ditutup. Mangsa kasempetan pikeun dunya ditutup nalika Mikael nangtung. Mangsa pangujian gambar sato galak pikeun dunya dina Wahyu pasal tilu welas, ayat dua welas jeung satuluyna, ditipikeun dina mangsa pangujian gambar sato galak pikeun Amérika Sarikat.

“Waktu Amérika, nagri kabébasan agama, ngahiji jeung Kapapaan dina maksa kana haté nurani sarta ngadorong manusa supaya ngahormat kana sabat palsu, umat di unggal nagri saalam dunya bakal dibawa pikeun nuturkeun conto dirina.” Testimonies, jilid 6, 18.

Mangsa pangbeberih gambar sato galak di Amérika Sarikat misahkeun sarta nyégel saratus opat puluh opat rébu anu kasebut dina Wahyu tujuh, sarta mangsa pangbeberih gambar sato galak pikeun dunya nyégel jalma réa anu agung dina Wahyu tujuh.

“Bangsa-bangsa deungeun bakal nuturkeun conto ti Amérika Sarikat. Sanajan manehna mingpin heula, tapi krisis anu sarua bakal tumiba ka umat urang di sagala penjuru dunya.” Testimonies, jilid 6, 395.

Konci anu diwakilan ku peperangan Niniwe nandaan mimiti mangsa pangujian gambar pikeun dunya, bari dina waktu nu sarua ogé nandaan ahir mangsa pangujian gambar pikeun Amérika Sarikat. Hiji konci anu diwakilan ku peperangan Niniwe muka jurang anu taya dasarna, anu ngadatangkeun caah Islam, anu diwakilan minangka belalang di dunya. Konci éta dina ahir pekik tengah wengi dipatipikeun ku hiji konci anu muka jurang anu sarua pisan di Amérika Sarikat dina mimiti pekik tengah wengi.

Konci di Amérika Sarikat dipidangkeun dina Imamat dua puluh tilu minangka pesta tarompet, nalika kalde dileupaskeun dina awal pangwawaran ceurik tengah peuting. Konci éta diputer nalika bal-balan seuneu Nashville daratang. Pesta tarompet, jeung serangan ka Nashville nalika Islam dileupaskeun, ngalambangkeun perang Niniwé dina hukum Minggu.

Hukum Minggu teh mangrupa ahir tina ngawartakeun ceurik “tengah wengi,” sabab harita ceurik éta robah jadi ceurik “nyaring,” sarta awal mangsa éta ku kaharusan nubuat kudu ngagambarkeun ahirna. Dina cilaka kahiji Islam kudu nyiksa balad-balad Roma, anu ngalambangkeun Amérika Sarikat, salila saratus lima puluh taun. Konci éta (perang Niniwe) nandaan awal tina ngawartakeun ceurik tengah wengi, sakumaha ogé pesta tarompét. Dina Imamat dua puluh tilu aya lima belas poé antara pesta tarompét jeung Pentakosta, anu ogé mangrupa pesta Kemah Suci. Lima belas poé éta salila mangsa ujian gambar sato galak di Amérika Sarikat pakait jeung saratus lima puluh taun panyiksaan dina cilaka kahiji. Lima belas téh sapersapuluh tina saratus lima puluh.

Lima welas poé éta (saratus lima puluh taun) réngsé nalika tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima welas poé dimimitian. Ti saprak 22 Oktober 1844, waktu nubuat geus teu lumaku deui, ku kituna saratus lima puluh taun panyiksaan téh mangrupikeun lambang tina lima welas poé dina Imamat dua puluh tilu anu dimimitian ku pesta tarompét, tuluy lima poé sanggeusna ku naékna panji, tuluy lima poé sanggeusna ku pangadilan dina Poé Panebusan, dituluykeun ku lima poé nepi ka curahan Pentekosta.

Di dinya dimimitian “sajam, sapoé, sabulan, jeung sataun, pikeun maéhan sapertiluna manusa.” “Jam” téh nyaéta jam tina lini anu gedé, nyaéta hukum Minggu. “Poé” téh nyaéta poé pamalesan Gusti nalika garéja Advent Poé Katujuh Laodikia dipuntahkeun kaluar tina sungut Gusti.

Sabab maranéhna téh hiji bangsa anu taya piwuruk, jeung teu aya pangarti di maranéhna. Muga maranéhna jadi wijaksana, muga maranéhna ngartos ieu, muga maranéhna merhatikeun kana tungtungna! Kumaha bisa saurang ngudag sarébu, jeung dua urang nyingsieunan sapuluh rébu nepi ka kabur, iwal lamun Batu Karang maranéhna geus ngajual maranéhna, jeung PANGERAN geus nyerahkeun maranéhna? Sabab batu karang maranéhna henteu sarua jeung Batu Karang urang, komo musuh-musuh urang sorangan ogé jadi hakimna. Sabab tangkal anggur maranéhna téh tina tangkal anggur Sodom, jeung tina kebon-kebon Gomora; buah anggur maranéhna téh buah anggur anu pait, ranggeuyan-ranggeuyanana téh karasa pait. Inuman anggur maranéhna téh racun naga-naga, jeung bisa anu kejem tina oray tedung. Naha ieu henteu disimpen ku Kami, jeung disegel di antara banda-banda Kami? Ka Kami kagungan pamales jeung panganjar; dina waktuna suku maranéhna bakal lesot; sabab poé cilaka maranéhna geus deukeut, jeung perkara-perkara anu bakal tumiba ka maranéhna gancang nyampeurkeun. Sabab PANGERAN bakal ngahukum umat-Na, jeung bakal karunya deui ka hamba-hamba-Na, lamun Anjeunna ningali yén kakawasaan maranéhna geus leungit, jeung teu aya saurang ogé anu dikonci, atawa anu ditinggalkeun. Jeung Anjeunna bakal ngandika, Di manakah allah-allah maranéhna, batu karang anu ku maranéhna dipercaya? Ulangan 32:28–37.

“Jam” tina lini téh nyaéta “poé cilakana maranéhna.” Ieu mangrupa pangadilan kana jalma-jalma dina Adventisme anu teu miboga pamahaman kana pangaweruh anu ditambahan dina poé-poé panungtungan. Maranéhna geus milih batu palsu pikeun ngadegkeun imahna di luhurna, padahal sajatina, batu maranéhna téh keusik.

“Pangéling geus sumping: Teu meunang aya naon-naon anu diidinan asup nepi ka ngaganggu pondasi iman anu ku urang geus dijadikeun dasar ngawangun ti saprak pesen éta datang dina taun 1842, 1843, jeung 1844. Kuring aya dina pesen ieu, sarta ti harita kénéh kuring geus nangtung di hareupeun dunya, satia kana cahaya anu ku Allah geus dipaparin ka urang. Urang henteu boga niat ngaleupaskeun suku urang tina landasan tempat suku éta geus ditangtukeun, nalika poé demi poé urang neangan Gusti kalayan doa anu saregep, néangan cahaya. Naha maranéh nyangka yén kuring bisa nyingkirkeun cahaya anu ku Allah geus dipaparin ka kuring? Eta kudu jadi kawas Batu Karang Jaman-jaman. Eta geus nungtun kuring ti saprak eta dipaparin.” Review and Herald, 14 April 1903.

“Bulan” ngalambangkeun bulan kahiji.

Aranjeun bagja, he anak-anak Sion, sarta girang bungah dina PANGERAN Allah maraneh; sabab Anjeunna geus maparin ka maraneh hujan pangheulana kalayan saimbang, sarta Anjeunna bakal nurunkeun ka maraneh hujan, nya eta hujan pangheulana jeung hujan pangpandeurina dina bulan kahiji. Jeung tempat ngirik bakal pinuh ku gandum, sarta tempat-tempat pameresan bakal ngalimpah ku anggur jeung minyak. Jeung Kami baris mulangkeun ka maraneh taun-taun anu geus didahar ku walang, ku hileud, ku hama panggerogot, jeung ku hama pangruksak, nya eta bala tentara Kami anu gede anu ku Kami diutus ka antara maraneh. Jeung maraneh bakal dahar nepi ka loba pisan, sarta wareg, tuluy

muji asma PANGERAN Allah maraneh, anu geus nembongkeun kaajaiban-Na ka maraneh; sarta umat Kami moal kungsi meunang era deui. Jeung maraneh bakal nyaho yen Kami aya di tengah-tengah Israil, sarta yen Kami teh PANGERAN Allah maraneh, sarta taya deui anu séjén; jeung umat Kami moal kungsi meunang era deui. Yoel 2:23–27.

“Jam” hukum Minggu, Islam tina bala katilu ngadadak narajang, sarta Adventisme Laodikea era ku sabab maranéhna geus ngandel kana batu oray. Dina mangsa éta, dina bulan kahiji, hujan panungtungan dicurahkeun ka hiji umat anu geus dimurnikeun. Dina titik éta Amérika Sarikat dipaéhan, sanggeus panyiksa ti Nashville terus ka hareup. Panyiksa anu mangrupa karuksakan kota-kota dimimitian, sarta dina jam hukum Minggu Amérika Sarikat réngsé (dipaéhan) salaku karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, ngawanohkeun mangsa ujian gambar sato galak pikeun dunya anu réngsé nalika karajaan kadalapan nepi ka ahirna, kalayan euweuh anu nulungan (dipaéhan).

Éuphratés

Walungan Efrat sacara simbolis dipatalikeun jeung Islam, sarta Efrat hartina, “subur, atawa ngabeledug kaluar.” Dina cilaka anu kadua, opat angin anu kaiket di Efrat dileupaskeun.

Tuluy malaikat nu kagenep niup tarompétna, sarta sim kuring ngadangu hiji sora ti opat tanduk altar emas anu aya di payuneun Allah, saur-Na ka malaikat nu kagenep anu nyekel tarompét éta: “Leupaskeun opat malaikat anu kabeungkeut di walungan gedé Éfrat.” Tuluy opat malaikat éta dileupaskeun, anu geus disadiakeun pikeun sajam, sapoé, sabulan, jeung sataun, pikeun maehan sapertilu umat manusa. Wahyu 9:13–15.

Walungan Éfrat ngalambangkeun wawatesan beulah wétan Tanah Perjangjian, sarta Islam nyaéta “anak-anak ti wétan” dina nubuatan. Ciri kenabian maranéhna nyaéta yén maranéhna ditahan sarta dileupaskeun, dimimitian ku Hagar anu ditahan ku Sarah.

Jeung Allah ngandika, “Saréh, pamajikan maneh, pasti bakal ngalahirkeun anak lalaki pikeun maneh; jeung maneh kudu mere ngaran anjeunna Ishak; sarta Kami bakal netepkeun perjangjian Kami jeung anjeunna jadi perjangjian anu langgeng, kitu deui jeung turunanana sanggeus anjeunna. Ari ngeunaan Ismail, Kami geus ngadangu pamenta maneh: Tenjo, Kami geus maparin berkah ka anjeunna, sarta bakal ngajadikeun anjeunna subur, jeung ngalobaan anjeunna kacida pisan; anjeunna bakal ngabapa ka dua belas pangeran, sarta Kami bakal ngajadikeun anjeunna hiji bangsa anu agung.” Kajadian 17:19, 20.

Ismael dijadikeun jadi buah, sarta Éfrat hartina buah. Dina panutupan nubuat saratus lima puluh taun ngeunaan panyiksa tina cilaka kahiji, nubuat sajam, sapoé, sabulan jeung sataun dimimitian nalika Islam dileupaskeun pikeun maehan sapertilu umat manusa. Dina hukum Minggu karajaan kagenep tina nubuat Alkitab dipaéhan, sarta éta téh sapertilu tina Roma modéren. Islam kungsi ditahan dina 11 Agustus 1840, dina panguatan amanat malaikat kahiji, sarta éta dileupaskeun dina panguatan amanat malaikat katilu dina 9/11.

Dina 9/11, panyegelan saratus opat puluh opat rebu mimiti lumangsung nalika pangadilan ka nu paéh réngsé, sarta pangadilan ka nu hirup mimiti. Nalika Islam tina cilaka katilu dileupaskeun dina

9/11, éta geuwat ditahan salila mangsa panyegelan.

“Panglihat ieu dipaparinkeun dina taun 1847, waktu dulur-dulur Advent anu ngajalankeun Sabat téh masih saeutik pisan, sarta ti antara maranéhna ngan saeutik anu nganggap yén pangjagaanana miboga pentingna anu cekap pikeun narik hiji garis pamisah antara umat Allah jeung jalma-jalma anu teu percaya. Ayeuna, katumuwuhan éta panglihat mimiti katingali. ‘Mimiti mangsa kasusah’ anu disebutkeun di dieu henteu ngarujuk kana waktu nalika bala-bala éta mimiti dituangkeun, tapi kana hiji mangsa pondok saméméh éta dituangkeun, nalika Kristus aya di Bait Suci. Dina waktu éta, bari pagawean kasalametan keur nutup, kasusah bakal datang ka bumi, jeung bangsa-bangsa bakal ambek, tapi bakal ditahan sangkan henteu nyegah pagawean malaikat katilu. Dina waktu éta, ‘hujan panungtung,’ atawa pangsegeran ti payuneun Gusti, bakal datang, pikeun mikeun kakawasaan ka sora tarik malaikat katilu, jeung nyiapkeun umat-umat suci sangkan bisa nangtung dina mangsa nalika tujuh bala panungtung bakal dituangkeun.” Early Writings, 85.

Masa “pondok” anu ngantarkeun ka panutupan mangsa kasempetan téh nyaéta mangsa nalika “Kristus aya di Bait Suci” keur “nutup” “pagawéan kasalametan.”

Dina sistim tipologis, anu mangrupa kalangkang tina kurban jeung kapanditaan Kristus, beberesih bait suci téh mangrupa palayanan panungtungan anu dilaksanakeun ku imam agung dina runtuyan palayanan taunan. Ieu téh karya panutup tina panebusan—ngaleungitkeun atawa miceun dosa tina Israil. Ieu ngalambangkeun karya panutup dina palayanan Imam Agung urang di sawarga, nyaéta dina ngaleungitkeun atawa mupus dosa umat-Na, anu kacatet dina catetan-catetan sawarga. Ieu palayanan ngawengku hiji pagawéan panalungtikan, hiji pagawéan pangadilan; sarta ieu langsung miheulaan kadatangan Kristus dina mega-méga sawarga kalawan kakawasaan jeung kamulyaan anu agung; sabab nalika Anjeunna sumping, unggal perkara geus diputuskeun. Saur Yesus: ‘Ganjaran Kami aya sareng Kami, pikeun maparin ka unggal jalma nurutkeun kana pagawéanana.’ Wahyu 22:12. Ieu lah karya pangadilan, anu langsung miheulaan kadatangan anu kadua, anu diumumkeun dina amanat malaikat kahiji dina Wahyu 14:7: ‘Sieun ka Allah, jeung pasihan kamulyaan ka Anjeunna; sabab geus datang jam pangadilan-Na.’” The Great Controversy, 352.

“Ngahapuskeun dosa-dosa umat-Na” lumangsung salila pangadilan ka jalma-jalma anu hirup.

Ku sabab eta, tobatlah aranjeun sarta murtadkeun hate ka Mantenna, supaya dosa-dosa aranjeun dipupus, waktu mangsa pangsegeran bakal sumping ti payuneun Gusti; sarta Mantenna bakal ngutus Yesus Kristus, anu ti heula geus diwawarkeun ka aranjeun: anu ku sawarga kudu ditarima nepi ka mangsa mulangkeun sagala perkara, anu geus didawuhkeun ku Allah ku pangandika sakumna nabi-nabi-Na anu suci ti mimiti dunya dijadikeun. Rasul 3:19–21.

Pikeun bisa tobat, jalma kudu hirup, jeung tobat anu ku Petrus didalikeun di dieu dina harti anu sampurna kajadian nalika “mangsa panyegeran bakal datang.” Perhentian jeung panyegeran téh nyaéta hujan panungtung, anu mimiti nalika malaikat anu kuat dina Wahyu dalapan welas turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na. Malaikat anu kuat éta ogé nyaéta malaikat kahiji dina 11 Agustus 1840 anu turun nalika Islam ditahan, jeung malaikat éta “teu kurang ti hiji Pribadi, nyaéta

Yesus Kristus.” “Panyegeran” jeung “mangsa mulangkeun sagala perkara” dimimitian ku Islam dileupaskeun pikeun nganyerikeun bangsa-bangsa, tuluy ditahan samentara saratus opat puluh opat rébu keur disegel. 9/11 nandaan mangsa panyegeran jeung perhentian, nyaéta hujan panungtung, sarta nandaan jaman “mulangkeun sagala perkara.” Anu dipulihkeun téh nyaéta gareja, anu ti saprak pambrontakan taun 1863 geus jadi gareja anu keur perang, tapi bakal jadi gareja anu unggul dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu.

Garéja nu keur perang mangrupa campuran gandum jeung jukut liar, ari garéja nu unggul mangrupa kurban gandum buah pangheulana dina Pentakosta. 9/11 nya éta kahiji kalina Bal’am neunggeul kalde-na, sarta Bal’am (Amérika Sarikat) geuwat ngamimitian perang ngalawan térorisme saalam dunya sanggeus serangan dadakan éta. Kalde Bal’am ngalambangkeun tilu cilaka nu ngabentuk cilaka katilu, sarta nu sajajar jeung talatah tilu malaikat. Ku kituna, tilu cilaka téh sacara nubuat diparéntah ku tilu léngkah tina tilu malaikat. Ku sabab éta, kadua kalina Bal’am neunggeul kalde-na mangrupa hiji panggandaan, sakumaha salawasna kajadian dina léngkah kadua. Di antara dua kebon anggur ti tanah mulya baheula nu harfiah jeung nu modéren nu rohaniah, Islam nyerang Israél dina 7 Oktober 2023, sarta geuwat aya pangwatesan nu ditumpangkeun ka Gaza, tuluy Islam bakal nyerang Nashville.

Serangan Nashville téh mangrupa serangan dadakan anu kadua tina dua serangan dadakan anu, dina kasaksian Balaam, kajadian di antara kebon-kebon anggur. Nashville nandaan waymark nubuat nalika amanat ceurik peuting ngagabung jeung malaikat kadua. Amanat ceurik peuting dimimitian nalika dua murid Kristus, (ngawakilan amanat malaikat kadua) ngaleupaskeun kalde éta dina awal asupna ka Yerusalem kalayan kameunangan. Arak-arakan éta ahirna ngarah ka salib, anu ngagambarkeun lini tina hukum Minggu anu baris geura datang, nalika palacuran Roma ngelehkeun karajaan kagenep tina nubuat Alkitab sanggeus manehna dipopohokeun dina sajarah Amérika Serikat.

Nalika éta palacuran mimiti nyanyi lagu-laguna dina hukum Minggu, peperangan Ninewe bakal geus kaulang, sarta konci bakal geus diputer, anu nandaan muka-na mangsa pangajaran citra sato galak di sakuliah dunya. Peperangan Ninewe téh ahirna pangumuman ceurik tengah peuting, anu tuluy robah jadi ceurik tarik malaikat katilu. Mimiti éta mangsa, anu ditandaan ku serangan dadakan kana Nashville, ogé bakal geus ditipikeun ku peperangan Ninewe, sabab Yesus, salaku Alfa jeung Omega, salawasna ngagambarkeun ahir ku awal. Serangan Nashville ku kabutuhan nubuat bakal ngamuat unsur-unsur kameunangan Roma atas Persia anu ngamungkinkeun Islam ngeusian bumi ku poek. Donald Trump téh lambang citra Roma, ku kituna manéhna bakal unggul dina peperangan Ninewe anu patali jeung serangan ka Nashville, tapi kakuatanana pikeun nahan caah Islam bakal geus ngaleutikan.

Pertempuran anu hasil dimeunangkeun ku Ronald Reagan dina taun 1989 téh hiji perang tiis anu geus dimimitian dina ahir Perang Dunya Kadua. Perang tiisna Trump nyaéta perang Panium, jeung éta ngantunkeun kana Perang Dunya Katilu dina hukum Minggu, anu geus dilambangkeun ku perang Actium jeung ogé perang Nineveh. Perang tiisna Trump, anu diwakilan ku perang Panium, ngantunkeun kana diruntuhkeunana “témbok” pamisah antara garéja jeung nagara dina Konstitusi, sakumaha geus dilambangkeun ku diruntuhkeunana “témbok” Berlin dina taun 1989.

Nashville ngalambangkeun titik nalika kalde Bileam ngagencét suku Bileam kana témbok, ku kituna nandakeun aya panyacadan dina témbok. Mangsa panyaur tengah wengi dimimitian ku hiji kajadian anu nabrak kana témbok pamisahan dina Konstitusi, ku kituna nandaan awal ditegakkeunana gambar sato galak éta (gabungan gareja jeung nagara) ku hiji patok jalan anu ngalambangkeun diruntuhkeunana témbok pamisahan dina ahir ditegakkeunana gambar sato galak éta. Donald Trump sacara nubuat bakal nyarita ngaliwatan hiji parentah éksékutip anu ngalambangkeun nyarita dina hukum Minggu, sakumaha dilambangkeun ku Alien and Sedition Acts of 1798. Di dinya manéhna bakal ngéléhkeun para globalis ti partéy Démokrat sarta padanan maranéhna, nyaéta para globalis RINO ti partéy Républik. Kameunanganana ngalawan musuh-musuh anu dilambangkeun ku Persia dina perang Niniwe, bakal ngajadikeun dua pihak dina perang pulitik éta béak tanaga anu diperlukeun pikeun nahan balang-balang Islam anu bakal sumebar ka sakuliah nagri. Suku Trump anu kagencét téh nyaéta témbok dina awal pangwartaan panyaur tengah wengi anu nungtun kana témbok dina ahirna.

Urang bakal nuluykeun ieu panalungtikan ngeunaan tilu cilaka dina artikel salajengna.